

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Superior de Justicia de las Islas Baleares (Spanje) op 7 oktober 2022 — J.M.A.R. / C.N.N., SA**(Zaak C-631/22)**

(2023/C 24/32)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Tribunal Superior de Justicia de las Islas Baleares

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: J.M.A.R.

Verwerende partij: C.N.N., SA

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 5 van richtlijn 2000/78/EG tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep ⁽¹⁾, gelezen in het licht van de overwegingen 16, 17, 20 en 21 daarvan, van de artikelen 21 en 26 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, en van de artikelen 2 en 27 van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van personen met een handicap (goedgekeurd bij besluit 2010/48/EG van de Raad van 26 november 2009 ⁽²⁾), aldus worden uitgelegd dat daarmee onverenigbaar is een nationale regeling op grond waarvan de vaststelling van een handicap van de werknemer (de vaststelling dat deze blijvend en volledig ongeschikt is om zijn gebruikelijke beroep uit te oefenen, zonder uitzicht op verbetering) een reden is voor automatische beëindiging van de arbeidsovereenkomstberoep), waarbij deze regeling niet bepaalt dat de onderneming van te voren, zoals artikel 5 van de richtlijn verlangt, moet voorzien in "redelijke aanpassingen" om de werknemer in dienst te kunnen houden (of ter rechtvaardiging van dit verzuim aantoont dat dit een onevenredige belasting zou veroorzaken)?
- 2) Moeten de artikelen 2, lid 2, en 4, lid 1, van richtlijn 2000/78/EG tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep, gelezen in het licht van de overwegingen 16, 17, 20 en 21 daarvan, van de artikelen 21 en 26 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, en van de artikelen 2 en 27 van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van personen met een handicap (goedgekeurd bij besluit 2010/48/EG van de Raad van 26 november 2009), aldus worden uitgelegd dat de automatische beëindiging van de arbeidsovereenkomst op grond van de handicap van de werknemer (wanneer deze blijvend en volledig ongeschikt wordt verklaard om zijn gebruikelijke beroep uit te oefenen), zonder eerst te hebben voldaan aan het vereiste om te voorzien in "redelijke aanpassingen", zoals vastgelegd in artikel 5 van de richtlijn, om de werknemer in dienst te kunnen houden (of ter rechtvaardiging daarvan de onevenredige belasting door een dergelijk vereiste te hebben aangetoond), een vorm van directe discriminatie inhoudt, zelfs indien een nationale wettelijke bepaling in een dergelijke beëindiging voorziet?

⁽¹⁾ Richtlijn 2000/78/EG van 27 november 2000 tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep - PB 2000, L 303, blz. 16.

⁽²⁾ Besluit 2010/48/EG van de Raad van 26 november 2009 betreffende de sluiting door de Europese Gemeenschap van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van personen met een handicap PB 2010, L 23, blz. 35.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Supremo (Spanje) op 10 oktober 2022 — AB Volvo / Transsaqui S.L.**(Zaak C-632/22)**

(2023/C 24/33)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Tribunal Supremo

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: AB Volvo

Verwerende partij: Transsaqui S.L.

Prejudiciële vragen

- 1) Kan artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, in samenhang met artikel 101 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, in de in deze beslissing beschreven omstandigheden van het geding betreffende het vrachtwagenkartel aldus worden uitgelegd dat de dagvaarding van een moedermaatschappij waartegen een schadevordering wegens een mededingingsbeperkende gedraging is ingesteld, moet worden geacht naar behoren te hebben plaatsgevonden wanneer de betekening ervan is gedaan (of wanneer is getracht om deze te doen) ten kantore van de dochtermaatschappij die is gevestigd in de staat waar het geding aanhangig is, en de in een andere lidstaat gevestigde moedermaatschappij niet in het geding is verschenen, maar verstek heeft laten gaan?
- 2) Indien de vorige vraag bevestigend wordt beantwoord, is deze uitlegging van artikel 47 van het Handvest dan verenigbaar met artikel 53 ervan, gelet op de rechtspraak van de Tribunal Constitucional (grondwettelijk hof, Spanje) betreffende de betekening van in een andere lidstaat gevestigde moedermaatschappijen in geschillen betreffende het vrachtwagenkartel?

**Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Cour de cassation (Frankrijk) op
11 oktober 2022 — Real Madrid Club de Fútbol, AE / EE, Société Éditrice du Monde SA**

(Zaak C-633/22)

(2023/C 24/34)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour de cassation

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Real Madrid Club de Fútbol, AE

Verwerende partijen: EE, Société Éditrice du Monde SA

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten de artikelen 34 en 36 van de Brussel I-verordening (¹) en artikel 11 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie aldus worden uitgelegd dat een veroordeling wegens aantasting van de reputatie van een sportclub door informatie die is gepubliceerd in een krant, kennelijk inbreuk kan maken op de vrijheid van meningsuiting en bijgevolg een grond voor de weigering van de erkenning en tenuitvoerlegging kan vormen?
- 2) Ingeval het antwoord op die vraag bevestigend luidt, moeten die bepalingen dan aldus worden uitgelegd dat de aangezochte rechter de veroordeling slechts onevenredig kan achten indien de schadevergoeding als straf wordt aangemerkt door ofwel de rechter in de lidstaat van herkomst ofwel de aangezochte rechter, en niet indien zij is toegekend met het oog op het herstel van immateriële schade?
- 3) Moeten die bepalingen aldus worden uitgelegd dat de aangezochte rechter zich enkel kan baseren op de afschrikkende werking van de veroordeling in het licht van de middelen van de veroordeelde persoon, dan wel aldus dat hij andere elementen in aanmerking kan nemen, zoals de ernst van de fout of de omvang van de schade?
- 4) Kan de afschrikkende werking in het licht van de middelen van de krant op zichzelf beschouwd een grond zijn om de erkenning of tenuitvoerlegging te weigeren wegens kennelijke schending van het fundamentele beginsel van de persvrijheid?
- 5) Moet de afschrikkende werking worden opgevat als een bedreiging van het financiële evenwicht van de krant of kan zij enkel bestaan in een intimiderend effect?